

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 68. Jacobi Benigni Bossuetti Meldensis Episcopi obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

Sæc. XVII. Joannem Franciscum Schenck de Stauffenberg. Decessit etiam Joannes Martinus ab Eyb Euchstadiensis Episcopus, cui anno sequenti die nona Februarii subrogatus est Joannes Antonius Knöbel a Catzenelenbogen: Obiere insuper die trigesima Octobris Friderica Amalia Holstiaë - Gottorpensis Ducissa, Friderici III. Daniæ Regis Filia, Theresia Josepha Lusitaniæ Regis Filia, & Vaudemontius Princeps junior, qui Catholicam fidem professus, Cæsaris in Italia Archistrategus erat. Rudolphus Augustus Brunsvico - Guelpherbytanus Dux die vigesima sexta Januarii, Elisabetha Juliana Antonii Ulrici ejusdem stematis uxor, Emanuel Cothenis Princeps die trigesima Maij, Joannes Carolus Birckenfeldensis Dux die vigesima prima Februarii, Georgius Daniæ Princeps die quarta Martii, & Georgius Brandenburgicus die vigesima sexta Martii, & Augustus Ferdinandus Bavarix Dux in Schellebergeni prælio die secunda Julii trucidatus.

§. LXVIII.

*Jacobi Benigni Bossueti Meldensis
Episcopi obitus.*

*Dupin Bibl.
des Auth.
t. 18. p. 158.*

Speciali mentione dignissimus est, Jacobus Benignus Bossuetus Meldensis

denſis Epifcopus, Eccleſiæ Gallicanæ Sæc. XVII.
 oraculum, Hugonotarum docilium Du- A. C. 1704.
 ctor, contumacium malleus. Hic Di-
 vioduni natus, quam primum adole- Niceron re-
 vit, ſine mora in ludum literarium in lat. Erud.
 patria emittebatur, cumque præclarat. t. 3. p. 199.
 ingenii præſtantia emereret, vix no-
 vem annorum fines aſſecutus, ſtudiis
 humanioribus tradebatur, quibus ſuam
 operam tam aſſidue dedit, ut *Bos ſuetus*
aratro diceretur. Hac neceſſaria ſu-
 pellectile inſtructus ad ſtudia Acade-
 mica adſpirare cæpit, ac Pariſios ab-
 legatus, Philoſophiæ puriori & Theo-
 logiæ tanto profectu operam navavit,
 ut in Facultate Theologica Pariſienſi
 primum honoris gradum ac denique
 ipſam Doctōratus lauream vigefimo
 quinto ætatis ſuæ anno publice merito
 ſuo adipiſceretur. Metenſis Eccleſiæ
 Canonicis accenſitus, ac poſtea Archi-
 diaconus & Decanus electus, in ob-
 ſequium hujus Eccleſiæ primos ingenii
 ſui fructus impendere ſtatuit; frequen-
 ter igitur nec ſine maximo Auditorum
 applauſu, atque animarum proventu tam
 Metis quam Pariſiis Verbum Dei præ-
 dicavit, ac Hugonotarum converſioni
 intentus, eorum errores ore & calamo
 acriter infectatus eſt. Inſuper a Gal-
 liarum Rege ſacram hujus Viri eloquen-
 tiam ſtupente ad Condomienſem Epi-
 ſcopa-

Sæc. XVII. scopatum nominatus, quamplurimos
 A. C. 1704. suæ Diæcesis Calvinistas etiam quos-
 dam Prædicantes, necnon Augustinum
 Brueys Montpessulanum Advocatum,
 qui prius Bossueti expositionem refel-
 lere aggressus erat, ad veræ fidei se-
 mitam reduxit, habitoque colloquio
 cum Claudio Charentoniano Prædicante
 eum non semel elinquem reddidit, per-
 celebrem vero Abbatem Dangeau, Tur-
 renium Marecallum, ejusque Neptin
 de Duras ad veræ Ecclesiæ sinum re-
 vocavit. Tot meritis clarus a Gallia-
 rum Rege Delphini Filii sui institutioni
 præficietur, quocirca Episcopatum
 suum ultro dimisit, totumque effor-
 mando Regio huic Principi sese dica-
 vit, ac demum in laboris præmium ab
 eodem Rege Meldensi Episcopatu ho-
 noratus, primo Burgundiæ Ducissæ a
 concionibus, postea ab eleemosynis esse
 promeritus est: Tantam denique eru-
 ditionis, pietatisque famam sibi con-
 ciliabat Bossuetus, ut etiam ex Pro-
 testantibus moderatores hunc Præsu-
 lem omni veneratione prosequerentur,
 & duntaxat ii, qui judicium suæ ma-
 ledictiæ legibus, atque inveteratæ
 omnes promiscue Catholicos convitiandi
 licentiæ potius quam veritati consonum
 ferre consueverunt, Bossueti, cujus ar-
 gumenta refellere desperant, famam

*Vid. t. 64.
 pag. 303.
 Et tom. 63.
 pag. 371.*

con

convitiis proscindere nituntur: hos inter haud infimus est, Apostata ille, qui se Joannem Baptistam Denis, ac Bossueti Secretarium nominat, qui impudenti calamo inter alias criminationes contra Clerum Gallicanum, quæ nonnisi mordaci mendacio constant, effusas, insuper scribere non erubuit, quod Bossuetus adhuc Canonicus ac nonnisi Subdiaconus cum quadam Nobili fœmina matrimonium inierit, atque ex ea duas filias susceperit: id vero nonnisi post Bossueti obitum seu post quinquaginta annos innotuerit: verum hæc fabula adeo male confuta est, ut ejus falsitas manibus palpetur: Pudet ejusmodi nugas refellere: Ceterum celeberrimus hic Præsul ex calcui doloribus summa patientia tolerantis, inter luculenta firmæ in Deum fiducia signa, uti vixit, id est pie in Domino obiit Parisiis die duodecima Aprilis annos natus septuaginta septem.

§. LXIX.

Ejusdem Opera.

Illustravit dignissimus hic Præsul universam Ecclesiam pluribus, iisque utilissimis lucubrationibus: Adhuc Mentensis erat Archidiaconus, cum Pauli Ferri Calviniani Prædicantis Catechismum

Sæc. XVII.
A. C. 1704.

Jean Denis
Mem. anecd.
du Clergé
pag. 108.